

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

EU-kommissær advarer mod at regeringskonference i 2004 kan føre til renationalisering af EU

Den franske EU-kommissær Michel Barnier advarer nu mod, at EU's regeringskonference i 2004, som skal se på spørgsmålet om en "konstitutionalisering" af EU-traktaterne, kan føre til en renationalisering af EU i stedet for at være endnu i skridt på vejen mod europæiske integration. Særligt spørgsmålene om indførelsen af et kompetencekatalog, der afgrænser kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og EU samt om at præcisere de nationale parlamenters rolle i EU's arkitektur, bekymrer kommissæren.

Som Barnier udtrykte det overfor Europa-Parlamentets forfatningsudvalg den 6. februar 2001: "De to elementer skal naturligvis undersøges, men der kan være en skjult dagsorden. Det er her afgørende, at traktatrevisionen i 2004 ikke giver mulighed for at gå tilbage i tiden med hensyn til den europæiske integration".

Barnier kaldte arbejdet med konstitutionalisering af EU-traktaterne for sandhedens time for det europæisk projekt, idet en forfatningstraktat eller en forfatning vil betyde overgangen fra et projekt under konstant opbygning til et fuldent projekt. Ifølge Michel Barnier vil EU-topmødet i Laeken i december 2001 vise, om der eksisterer den fornødne vilje hos medlemsstaternes til at gå videre ad vejen mod fortsat europæisk integration. Barnier understregede i den forbindelse, at man ikke bør begrænse arbejdet de næste tre år til de fire emner om Unionens fremtid fra Nice-erklæringen, men bør sætte en bredere dagsorden.

De nationale parlamenters rolle

Flere af forfatningsudvalgets medlemmer delte Barniers frygt for en renationalisering. Det fremtrædende britiske medlem af Socialistgruppen i Europa-Parlamentet Richard Corbett kaldte idéen om et 3. kammer for de nationale parlamenter (ved siden af Rådet og Europa-Parlamentet) *meget farlig* og fandt det unødvendigt med traktatændringer for at styrke de nationale parlamenters rolle i EU. I stedet foreslog han, at de nationale parlamenter forbedrer deres egne nationale kontrolsystemer overfor regeringerne.

Michel Barnier støttede Corbett i dette, idet han understregede, at der i hvert fald er andre løsninger end et 3. kammer, der skal afprøves før det kommer så vidt. F.eks. kunne man lade prominente repræsentanter (udvalgsformænd) fra de nationale parlamenter ledsage ministre i Ministerrådet, hvilket ifølge Barnier oven i købet kunne vise sig mere nyttigt end embedsmænd. Barnier mente, at dette samtidigt ville styrke Ministerrådet's legitimitet som "staternes kammer" modsat Europa-Parlamentet, der opfattes som de europæiske folks kammer.

Kompetencekatalog

Heller ikke idéen om et kompetencekatalog i EU-traktaterne, der skal afgrænse kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og EU, vakte stor begejstring i forfatningsudvalget. Richard Corbett afviste kompetencekataloget i en juridisk bindende form. Han ville dog ikke udelukke, at man kan udarbejde et sådant katalog i form af en erklæring, der kan have en vigtig illustrativ funktion. Richard Corbett fandt hele øvelsen med at opdele kompetencen mellem EU og medlemsstaterne temmelig håbløs, idet der næppe findes nogen politikområder i EU-traktaterne, som klart kan siges at være enten nationale eller fællesskabsretlige. Ikke engang et område som uddannelse kan ifølge Corbette regnes for et rent nationalt anliggende, idet der også findes en lille men vigtig fællesskabskompetence her {{SPA}} f.eks. kompetence til at vedtage regler, der sikrer gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Omvendt kan heller ikke et EU-ker aring;de som landbrug, ifølge Corbett, siges udelukkende at være EU-kompetence.

Michel Barnier var ikke helt så afvisende som Corbett og opfordrede til, at man i det mindste gør et forsøg på at beskrive kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne.

Konvent eller Forum?

Størst opstandelse i udvalget vakte Michel Barniers forslag om etableringen af et særligt *Europæisk Forum* som et led i forberedelserne af regeringskonferencen i 2004. Barnier afviste således, at det etableres et *konvent*, som det der forberedte EU {{PU2}}s charter for grundlæggende rettigheder {{SPA}} og som Europa-Parlamentet flere gange har talt varmt for. Forumet skal sammensættes af repræsentanter fra de nationale regeringer og parl 12 ansøgerlande, Europa-Parlamentet og Kommissionen samt civilsamfundet, men skal ikke som konventet være beslutningstagende. Barnier erklærede, at han tvivlede på, at konvents-opskriften med konsensus bag alle beslutninger, vil kunne fungere effektivt for de fire emner, der er på dagsordenen for regeringskonferencen i 2004. Han foreslog, at man nedsætter Forumet umiddelbart efter Laeken-topmødet i december 2001. Det skal derefter arbejde i 1-2 år.

Kommissærens afvisning af konventsidéen fik flere udvalgsmedlemmer til at koge over. Den tidligere formand for Europa-Parlamentet spanieren José María Gil-Robles Gil-Delgado konstaterede vredt, at hvis han skulle bestemme, blev det et Forum uden Europa-Parlamentets deltagelse, idet Forumet vil repræsentere et skridt tilbage for Europa-Parlamentet i forhold til konvents-idéen. Gil-Robles indlæg blev mødt med klapsalver fra udvalgsmedlemmerne.

Lettere fortørnet svarede Kommissæren de vrede udvalgsmedlemmer, at han naturligvis er meget lydhør, hvis Europa-Parlamentet ligger inde med bedre idéer end Kommissionen {{SPA}} og, tilføjede han, som man mener regeringerne vil acceptere. Han mindede samtidig udvalget om, at en hvilken som helst traktatændring {{SPA}} om man kan lide det eller ej {{SPA}} fortsat kræver afholdelsen af en regeringskonference. Det handler så blot om at få en s&arin onference som muligt og at sikre, at hovedparten af arbejdet foregår i forberedelsesfasen, hvor Europa-Parlamentet og Kommissionen ifølge Nicetraktaten kommer til at spille en væsentlig rolle.

Regeringskonference i 2003?

Michel Barnier foreslog endeligt en fremrykning af regeringskonferencen, så den kan afsluttes allerede inden udgangen af 2003 og ikke i 2004 som forudset

af stats- og regeringscheferne i Nice. Barnier finder 2004 problematisk, fordi Europa-Parlamentet skal på valg, ligesom en ny Europa-Kommission skal udpeges.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen